מחוון למורה

מחוון: הירידה השנייה: "אנכי אערבנו"

1. ראובן: "אֶת־שְׁנֵי בָנַי תָּמִית", עונש על בניו; יעקב מסרב. יהודה: ערבות אישית, "וְחָטָאתִי לְךָ כָּל־הַיָּמִים"; יעקב מסכים.
2. "וְנִחְיֶה וְלֹא נָמוּת, גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אַתָּה גַּם־טַפֵּנוּ": בלי בנימין כולם ימותו ברעב.
3. רש"י: "מֵעַתָּה אֵינְכֶם חֲסֵרִים כְּלוּם אֶלָּא תִּפְלָה". "כַּאֲשֶׁר שָׁכַלְתִּי שָׁכָלְתִּי": יעקב משלים עם האפשרות שיאבד גם את בנימין.
4. הם הושבו "הַבְּכֹר כִּבְכֹרָתוֹ, וְהַצָּעִיר כִּצְעִרָתוֹ", "וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים". כל תשובה מנומקת מתקבלת (רמז לזהותו, הפחדה, בדיקה).
5. ספורנו: "לִרְאוֹת אִם יְקַנְאוּ בוֹ". האחים לא מקנאים: "וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ".
6. תשובה טובה: בלז יהודה מציע "לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ": רווח במקום אחריות. בלח הוא מודה "צָדְקָה מִמֶּנִּי". במג הוא נושא אחריות מלאה על האח הצעיר, בן רחל, ולפי רש"י אף "לָעוֹלָם הַבָּא". ניקוד מוצע: שלוש ראיות × 5, הסבר השינוי 5.

פרשנות מסומנת כפרשנות (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו ופרשנים נוספים מתוך ספריא). נוסח הפסוקים ממכון ממרא; שם ה׳ מובא בכתיב ה׳. ממלכתי: סיפורי יוסף ואחיו (בראשית לח-נ) נלמדים בחטיבה העליונה בלימודי התנ"ך (קריאה צמודה, ניתוח ספרותי ודיון ערכי); יש לבדוק מול תכנית הבגרות העדכנית ובחירת בית הספר. חמ"ד: לימוד חומש עם פרשנים (רש"י, רמב"ן, אבן עזרא, ספורנו ומדרש); הפרשנות מסומנת כפרשנות. יש לבדוק מול התכנון השנתי של בית הספר.